

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATU TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1956 m.

gegužės

22

ANTRADIENIS

Nr.60(1331)

Kaina 15 kap.

Jaunieji patriotai! Partija ir Vyriausybė

kviečia jus naujiems darbo žygiams vardan tolesnio mūsų mylimosios Tévynės klestėjimo, vardan komunizmo pergalės!

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos

K R E I P I M A S I S

į visas komjaunimo organizacijas, komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą

Brangūs draugai!

Komunistų partija ir Tarybinė Vyriausybė kreipiasi į visas komjaunimo organizacijas, į komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą, kviesdamas nusiųsti savo geriausius draugus statyti elektrownių, metalurgijos, chemijos, naftos perdibimo ir mašinų gamykłų, rūdynų, anglies šachtų, geležinkelinių, cemento ir surenkamomo gelžbetonio gamybos imonių šalies rytiniuose ir šiaurės rajonuose ir Donbase.

Tai reikalinga tam, kad pilniau būtų naudojami labai turtingi šalies Rytų ir Šiaurės gamtos ištekliai. D būtų užtikrintas sėkminges partijos XX suvažiavimo iškeltų uždavinų įvykdymas.

Tarybų valdžios metais Sibire ir kituose šalies rytiniuose rajonuose nuveiktas didžiulis darbas. Neatpažintamas tapo šis kraštas! Čia išaugo nauji miestai, pastatyti labai didelės gamyklos, fabrikai, šachtos ir rūdynai, nutiesta tūkstančių kilometrų geležinkelius.

Tačiau šalies Rytų ir Šiaurės turtai dar toli gražu nepilnintini naudojami. O šie turtai iš tikrujų neišsemiami. Pavyzdžiu, Sibiro sutelkta iki 75 procentų visos Tarybų Sąjungoje esančios anglies atsargų ir iki 80 procentų hidroenergetikos išteklių, 4 penkadalai miškų turtų, stambiausi spalvotųjų ir retujų metalų, geležies rūdų, cheminės žaliavos telkiniai. Dideli galimybių čia yra ir žemės ūkiui vystyti — grūdų ir gyvulininkystės produktų gamybai. Dabar mes turime visas sąlygas ir priemones įsisavinti šalies rytiniams rajonams paspartinantis tempais, jų begaliams gamtos turtams p Jungti tarnauti liaudžiai, didžiajam komunistinės statybos reikalui.

Seštajame penkmete apie pusę visų kapitalinių įdėjimų bus skirta šalies rytiniams rajonams vystyti. Per 2—3 penkmečius Sibire bus sukurti trečioji galinga šalies metalurgijos bazė, kuri gaminė 15—20 milijonų tonų ketaus per metus. Jau 1960 metais čia turi būti

išgauta anglies ir išlydyta ketaus daugiau, negu visoje Tarybų Sąjungoje 1950 metais. Prie galingų Rytų Sibiro upių bus pastatyti didžiausios pasaulyje hidroelektrinės. Vien tik Bratsko hidroelektrinė prie Angaros duos tiek elektros energijos, kiek Kuibyševo ir Stalingrado hidroelektrinės duos kartu paimtos. 1960 metais rytiniuose rajonuose bus pagaminta žymiai daugiau elektros energijos, negu Tarybų Sąjungoje 1954 metais. Šeštojo penkmečio metais Rytuose reikės pastatyti daugiau kaip 100 mašinų gamykłų, kurios gaminė visų rūšių mašinas, mechanizmus, aparatūrą ir prietaisus.

Besivystanti rytinių rajonų pramonė reikalauja žymiai išplėsti geležinkelius tinklą. Seštajame penkmete numatyta pastatyti ir atiduoti eksplotuoti Magnitogorsko — Abdulino, Stalinsko — Abakano, Barnaulo — Omsko geležinkelio linijas, nutiesti naujas plieninius kelius dirvonų ir plėšinių įsisavinimo rajonuose.

Jau statomas Sokolovsko — Sarbaisko rūdų sordinimo kombinatas, Karagandos metalurgijos gamykla, Atausisko rūdos telkinio įmonės, Krasnojarsko hidroelektrinė prie Jenisiejaus, Bratsko hidroelektrinė prie Angaros, Buchtarmon hidroelektrinė Kazachstane. Stojos rikiuotės Kansko medvilninių audinių kombinato pirmoji eilė Krasnojarsko krašte. Statomas Novosibirsko turbogeneratorių, Pavlodaro kombainų, Omsko naftos perdibimo ir kitos gamyklos. Pastatyta eilė įmonių Tolimojoje Šiaurėje.

Šalies rytiniuose rajonuose gyvena ir dirba milijonai tarybinų žmonių, jie myli savo kraštą, juo didžiuojasi. Bet daugelis šių rajonų dar nepakankamai apgyvendinti, ir šių rajonų gyventojai laukia naujo papildymo savo darbšciai ir darniai šeimai. Tūkstančiai jaunuolių ir merginų jau atvyko prie Angaros krančių, kur statoma didžiausia pasaulyje hidroelektrinė. Irkutsko komjaunuolai nusintė šimtus jaunu darbininkų statyti būsimos Ir-

kutsko — Bratsko elektros tiekimo linijos. Pirmieji Lenino komjaunimo pasiuntiniai atvyko į Kazachstaną stepėse esančią milžinišką statybos aikštę, kur statomas metalurgijos kombinatas, liaudies pavadintas „Kazachstano Magnitka”.

Visiems šiemis didingiemis planams įgyvendinti reikės naujų šimtų tūkstančių darbininkų. Tai turi būti drąsus, stiprus nesibariantieji sunkumų, narsūs jauni žmonės, degantieji troškimu skirti savo energiją tarybinės liaudies labui. Tokių žmonių mūsų šalyje yra!

Partija ir Vyriausybė kreipiasi į visas komjaunimo organizacijas, komjaunuolius ir komjaunuoles, į visą tarybinį jaunimą, kviesdamas 1956—1957 metais iš savo tarpo skirti 400—500 tūkstančių jaunuolių ir merginų, kurie imtus statyti rytiniuose rajonuose naujas gamyklas, hidroelektrines, anglies šachtas, rūdynus ir kitas įmones, o taip pat geležinkelius.

Komjaunimas — ištikimas partijos padėjėjas. Jis visuomet karštai atsiliepda į visus partijos kvietimus, drąsiai eidavo į pačius atsakingiausius ir sunkiausius darbo barus ir garbinėjai įvykdavo savo pareiga Tėvynėi. Prisiminkite didvyriškus Komsomolsko prie Amūro — jaunystės miesto Tolimuosiuose Rytuose — statytojus, prisiminkite Uralo ir Kuzbaso metalurgijos milžinus stačių spartuoliškų komjaunimo brigadų pasiaukojantį darbą! Nevystanti šlovė nusipelnė Lenino komjaunimo pasiuntiniai ir mūsų dienomis, atliko puikų žygdarbi kovoje už dirvonų ir plėšinių įsisavinimą.

Jaunimo atkaklaus darbo dėka milijonai hektarų anksčiau dirvonavusiu žemėlių pajungtos tarnauti tarybinei liaudžiai.

Nėra abejonės, kad ir ši kartą tarybinis jaunimas karštai atsilieps į Partijos ir Vyriausybės kvietimą, pasiaukojančiu darbu Sibiro, Tolimųjų Rytų, Tolimiosios Šiaurės, Kazachstano ir Donbaso statybose pagaujins šlovingas komjaunimo tradicijas.

Partija ir vyriausybė yra įsitikinusios, kad Maskvos,

Leningrado, Kijevo, Minsko, Odesos, Charkovo, Rostovo prie Dono, Tbilissio, Baku, Jerevano ir kitų stambiu šalies miestų komjaunuolai parodys čia pavyzdį. Stambuose pramonės centruose dabar yra darbc jėgos rezervų, ir šių rezervų perkėlimas į rytinius rajonus yra valstybiškai tikslingas reikalas.

Partijos ir Vyriausybės kvietimui, be abejų, pritars ir jaunimas, kuris baigė arba baigia vidurinę mokyklą. Dalyvavimas stant šeštojo penkmečio įmonės atvers jam viliojančias perspektyvas, platų ir šlovingą kelią į darbo gyvenimą.

Į statybininkų eiles ateina ir demobilizuoti karrai. Išauklioti didžio atsidavimo socialistinei Tėvynėi dvasia, užgrūdinti kovoje su sunkumais, jie turi būti visiems jauniesiems statybininkams didžio samoninguumo, organizuotumo, drausmės pavyzdys.

Šiuo kvietimu kreipdomosi į jaunimą, Partija ir Vyriausybė laiko reikalingu tiesiog ir atvirai pasakyti apie sunkumus, kurie laukia naujakurių. Jaunieji bičiuliai! Iš pradžių jūs neturėsite tokų būtinų patogumų, pric kurių jūs pripratote dideliuose miestuose. Ne iš karto atsiras gerai sutvarkytos gyvenvietės su gerais namais ir klubais — visa tai jums teks sukurti savo rankomis. Todėl į naujasis statybas turi vykti valingi, išvermingi, tvirtos dvasios žmonės, nesibariantieji sunkumų ir pasirengę juos įveikti.

Partinės, tarybinės, komjaunimo ir profsajunginės organizacijos turi apsvarstyti ši Kreipimasi komjaunuolių ir jaunimo bendruose susirinkimuose, išaiškinti jaunuoliams ir merginoms kvietimo dirbtį į šalies rytinius ir Šiaurės rajonus svarbą bei reikšmę, parinkti iš laisvai pareiškusi norą vykti į naujasis statybas jaunimo tarptuosis, kurie sugeba darbais pateisinti kolektyvo pasitikėjima.

Partija ir Vyriausybė tiki, kad komjaunuolai ir jaunimas, pareiškę norą dirbtį naujosiose statybose,

tai sutiks kaip rimtą Partijos ir Vyriausybės pavedimą, kaip garbingą pareigą Tėvynei ir vyks ten ne kaip svečiai arba sezoniniai darbuotojai, o kaip tikri šeimininkai, nusprendę iš pagrindų pertvarkyti šiuos nepaprastai turtingus kraštus.

Siuo metu visuose Tarybų šalies kampeliuose žmonės gali gyventi pilnakraujį gyvenimą, aktyviai dalyvauti socialistinėje statyboje, naudotis visomis kultūros gėrybėmis. Naujuosius statybų rajonuose vis labiau plečiasi gyvenamų namų ir kultūrinė-būtinės statyba. Dabar šios viltos ne tokios jau atkampos, kokios Jos buvo anksčiau. Radijas, kinas, bibliotekos, klubai čia seniai įėjo į tarybinį žmonių būti. O kai iš stambiu miestu ir pramonės centrų atvyks tūkstančiai jaunųjų statybininkų, bus dar linksniai. Jūs, jaunieji bičiuliai, būsite ne tik gamyklių, šachtų, elektrinių, geležinkelinių statytojai, bet ir priešakinės kultūros skleidėjai šiuose rajonuose.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba kreipia ypatingą ministerijų ir žinybų, statybų ir įmonių vadovų dėmesį į jų atsakomybę už organizuotą naujai atvykstančių jaunųjų darbininkų priėmimą ir būtinų gamybinių bei kultūrinė-būtinės sąlygų sudarymą jiems. Partinės, komjaunimo ir profsajunginės organizacijos turi jautriai atsiliepti į jaunųjų darbininkų reikmes ir poreikius, apgaubti juos dėmesiu ir rūpinimuisi.

Partija ir Vyriausybė, kviesdamas tarybinį jaunimą dirbtį šalies rytinių ir Šiaurės rajonų statybose bei įmonėse, o taip pat statyti Donbaso šachtas, yra įsitikinusi, kad jaunieji patriotai garbingai atlikis jiems pavestus uždavinius, savo darbu padės didinti mūsų didžiosios Tarybų šalies galybę.

Jaunieji patriotai! Partija ir Vyriausybė kviečia jus naujiems darbo žygiams vardan tolesnio mūsų mylimosios Tévynės klestėjimo, vardan komunizmo pergalės!

**TARYBŲ SAJUNGOS
KOMUNISTŲ PARTIJOS
CENTRO KOMITETAS**
1956 m. gegužės 18 d.

**TARYBŲ SAJUNGOS
MINISTRŲ TARYBA**

Tarybinė statyba

UŽPLANUOTI NEPAKANKA

Tvarkingai susiūti į bylą Girsių apylinkės Tarybos žemės ūkio nuolatinės komisijos darbo planai pirmam ir antram šių metų ketvirtiems.

Deja, toliau planavimo darbas maža pasistumėjo. I ketvirtį iš trijų numatytyų priemonių įvykdita tikta viena — patikrinta, kiek kolūkis turi parsigabes mineralinių trąšų. Nors tikrino nuolatinės komisijos narys agronomas drg. Vrubliauskas, tačiau reikia pažymeti, kad pats patikrinimo aktas gana paviršutiniškas. Jame nurodoma, kiek ir kokių trąšų kolūkis parsivežė, kad jos išskirstytos po brigadas. Gi ar teisingai pa-skirstytos pagal kiekį ir rūšį, kaip jos brigadose laikomos, agronomas neužsimena. Tuo tarpu kaip tik čia ir glūdi patikrinimo svarba.

Ar įvykdity kiti I ketvirčio klausimai dokumentacijoje taip ir nesimato.

Antro ketvirčio priemonės ligi šiolei nepradėtos vykdyti. O juk plane buvo numatyta patikrinti balandžio pradžioje inventoriaus parengimą pavasario sėjai II ir III brigadose.

Antru klausimu čia atžymėta pavasario sėjos eigos patikrinimas II ir V brigadose.

Si priemonė dar ne įgyvendinta. Pirminin-

ko nuomone, ją vykdysti dar anksti, mat pavasaris vėlyvas, sėja užsi- tės... Bet, draugai apylinkės Tarybos darbuotojai, argi tada laikas tikrinti, kai jau pasėta? Juk kaip tik daubar, kai sėjos darbai pačiamė įkarstyje, ir reikia laiku pastebėti kiekvieną klaidą, kiekvieną trūkumą ir tuo pat imtis priemonių jiems išgyvendinti.

O trūkumų yra. Stai toje pačioje pirmojoje laukininkystės brigadoje, kur gyvena ir nuolatinės komisijos pirmininkas drg. Graubauskas, netvarkingai laikomas mėšlas, durpės ir kompostas. Krūvos apgruuvusios, sumukusios. Aišku, taip laikomos trąšos nustoja žymios dalies savo vertės. O kieno kito, jeigu ne deputato, pareiga imtis iniciatyvos sutvarstyti trąšas?

Pakely iš Girsių i kolūkio valdybą vienas laukas išdirbtas labai nerūpeingai. Velėnos dižiausios, arlant neapverstos ir jau pradėjo žaliuoti. Tuo tarpu nuolatinė komisija apylinkės Tarybai apie tai ne signalizavo.

Užplanuoti vieną ar kitą klausimą nuolatinė komisijai maža. Reikia pasiekti, kad planai būtų įgyvendinami, pakelti komisijos narių atsakomybės jausmą.

V. Daukša

Technikos naujienos
EKSKAVATORIUS-LILIPUTAS

Mūsų šalies statybose pasirodė naujas ekskavatorius E-153. Jo kaušo apimtis maža. Jis gali pasemti tik 0,15 kubinio metrų žemiu. Ekskavatorius-liliputas gali lengvai įvažioti į mažą miesto namų kiemą ir iškasti vandentiekio vamzdžiams tranšėjas. Gatvėje, sode ar lauke jis lengvai išsasa duobę medžiams sodinti, siloso duobę, šulin-

Ekskavatorius-liliputas yra nedidelis, ir todėl jo pervažimas iš vienos vienos į kitą nesudaro jokių sunukumų. Naujoji mašina ga-

li judėti ir savistovi. Per vieną valandą jis pravažiuoja apie 13 kilometrus. Naujasis ekskavatorius nėra viškinis, o turi ratus ir labiau panašus į traktorių. Jo pagrindą sudaro paprastas ratinis traktorius „Belarus“, prie kurio konstruktoriai pritaikė strėlę į kaušą.

Nežiūrint savo dydžio, naujoji mašina gana naši.

Per valandą jis gali iškasti 30 kubinių metrų žemiu. Be to, naujoji mašina gali atlikti įvairių darbų. Pakelius kaušą kabliu, ekskavatorius lengvai pavirsta kilnomajuoju kranu. Strėlei iškius daugiau kaip tris metrus ekskavatorius-kranas iš kartoto gali pakelti iki pusės tonos krovinių. Jeigu traktoriaus priekyje pastatyti versutuvą, tai mašina gali pakelti buldozerį, užversti tranšėjas, valytis sniegą, šliukšles.

Naujoji mašina jau išmėginta, prasidės jos masinė gamyba.

Naujos knygos

Daržovinės kultūros. (Agrotechn. nurodymai). V., Valst. polit. ir moksl. lit. l-kla, 1956. 52 p. (Lietuvos TSR Zemės ūkio m-ja). 5.000 egz. Rb 0,45.

Grūdinės kultūros. (Agrotechn. nurodymai). V., Valst. polit. ir moksl. lit. l-kla, 1956. 52 p. (Lietuvos TSR Zemės ūkio m-ja). 9.000 egz. Rb 0,40.

★ ★ ★

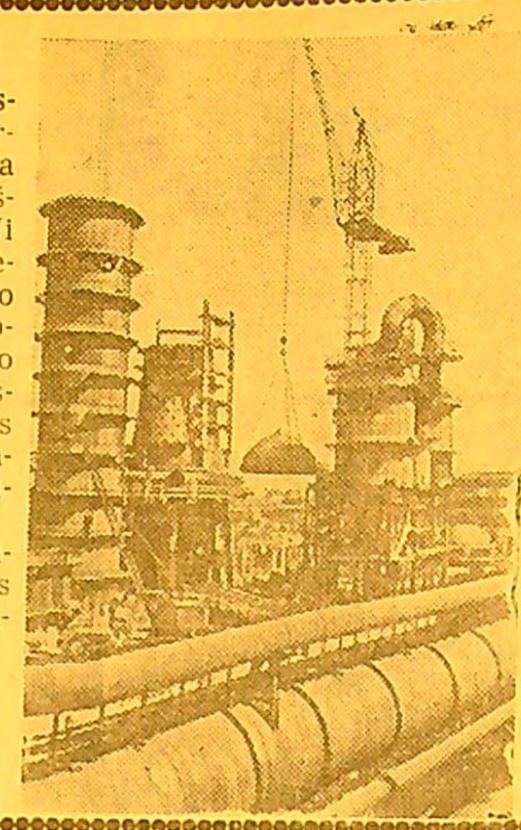
Dnieprodzeržinskis. Dzeržinskio varo fabrike statoma nauja galinga aukštakrosnė Nr. 12. Ji veiks aukštėsniu slėgimo diujomis. Tresto „Dzeržinskstroj“ kolektivas įspareigojo užbaigti aukštakrosnės statybą su visais pagalbiniais agregatais per trumpą laiką — 6 mėnesius.

Nuotraukoje: bendras aukštakrosnės Nr. 12 statybos vaizdas.

S. Viltmano nuotr.

(TASS).

★ ★ ★

Kolūkui ant sprando

Aukštai pakilusi pavasario saulė negailes-tingai kepino pro langa aštuoniolikmetės merginos veidą. Nuo karščio Regina Tvardauskaitė nubudo.

— Mama! Mama! Nu- leisk lango užuolaidas. Saulė akis plikina.

— Keltumeisi, dukrele. Jau 10 valanda. Trečią kartą paplotėlius tau šildau — atšlepeno nuo krosnies prie lovos Klementina Tvardauskienė.

— Sakai paplotėlius, nešk čionai!

Lovoje papusryčiaus, Tvardauskaitė vėl rengési miegoti. Bet nepavyko — erzino greta Pakapinės kaimo dirbančio traktoriaus burzgimas.

— Vėl tas traktorius!... Mirti galima iš nuobodumo... Mama, paduok maną rankdarbi, — pašaukė ji motiną. Ir tai nespėjus paduoti, vėl raukėsi: — Nereikia. Paduok aną knygą.

Regina tingiai pervertė keletą lapų.

— O gal, dukrele, padėtum man daržą sustingai kepino pro langa?

Jau laikas daržoves sodinti.

— Ką tu, mama!

Kios gi mano rankos bus? Negaliu šiandien dirbtį, nesveikuoju. Šiąnakt blogą sapną sapnavau... Paduok man chalata. Kelisios.

Eisiu prieš saulę pasikaitinti.

Taip leidžia brangų pavasario sėjos laiką dvi J. Žemaitės vardo kolūkio III laukininkystės brigados kolūkietės: sveika motina ir žydinti jaunatviška jėga dukra. Jos visiškai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje. Pernai jos neišdirbo kolūkyje né vieno darbadienio ir šiemet nė karto nebuvo išėjusių į brigados laukus.

O tuo tarpu jos naudžasi lygiomis su darbščiais kolūkiečiais teisėmis į pasodybinį sklypą, laiko asmeninius gyvulius kolūkio saskaita. Jos tapo kolūkio išlaikytinėmis, gyvenančiomis dorų kolūkiečių darbo saskaita.

K. Daneikis

PIRMININKAS ZADA...

Jau seniai Capajevo varo kolūkio pirmininkas drg. Bogomolnikovas žada kolūkio jaunimui atremontuoti Kapūstynės klubą-skaityklą. Balandžio mėnesį įvykusime komjaunimo susirinkime pirmininkas autoritetingai pareiškė susirinkusiem, kad Gegužės Pirmosios šventės, kaip ten bebūtų, klubas bus atremontuotas.

Seniai jau praėjo šventės, o viskas pasiliuko per se novei. Pirmininko pažadas pasirodė esą tušti žodžiai.

Kartą į klubą atėjo kolegas jaunu "Naujo gyvenimo" žemės ūkio artelės kolūkiečių, atvykusiu čia su reikalais.

— Pas mus klubas nekokas, bet jūsų tai ir klubu pavadinti negalima, — juokėsi jie.

— Iš gėdos nežinojau kur detis, — pasakoja apie ši įvyki klubo-skaitykos vedėja drg. Savičenko.

O rausti jai buvo klubo išvaizda iš tikrujų liudna. Ant sienų atsklilyvė nukare laikraščiai. Nuo lubų, atidaran ar uždarant duris, byra dulkės, skersvėjis draiko laikraščius.

Daug sunkumų patyrė žiemą meninės saviveiklos kolektyvas. Repetuoti klubo buvo neįmanoma, prisileisti į mokyklą. Atremontuoti klubą ne tokis jau sudėtingas dalykas. Juk reikia tik pataisyti lubas, krosni, ištinkuoti sienas.

Atremontuoti klubą reikia nieko nelaukiant. To iš Loliukio valdybos ir konkretiai iš pirmininko drg. Bogomošnikovo laukia Capajevo varo kolūkio jaunimams.

V. SAVINAS

Kultūros namų brigada kolūkyje

Sekmadienį Zarasų Kultūros namų agitmeninė brigada su įvaliai merine programa buvo atvykus į mūsų kolūkį. Savieklinių pašoko lietuvių liaudies šokių žaidimus: „Kolūkio pirmininkas“, „Sluotelė“, „Rugėtai“, padeklamavo pasakėlių, paskaitė feljetonų, padainavo keletą dainų.

Mūsų artelės nariai šiltai sutiko svečių pasirodymą.

M. Mikšytė
Imbrado bibliotekos vedėja

Siemet — pirmasis šeštojo penkmečio metais — Stalino vardo kolūkio nariai įspareigojo surinkti po 17,5 cent grūdų iš kiekvieno hektaro, o kukurūzų — po 30 cent. primelžti iš kiekvienos karvės po 3200 kg pieno. Kovodamas už gausų kukurūzų derlių, kolūkis augins hibridinę sėklą. Siekiant padidinti vaisių derlių, siemet bus organizuotas kolūkui soudū drėkinimas 60 ha plotė.

Žemės ūkio kultūrų derlingumo padidinimas, visuomeninės gyvulininkystės produktumo augimas ir neproduktvių darbo sąnaudų sumažinimas leis kolūkui gaminti daug pigių grūdų, mėsos, pieno ir kitų žemės ūkio produktų.

V. Ozerovas
Sumū žemės ūkio tyrimo stoties mokslinis bendradarbis

SUMAŽINTI DARBO SĄNAUDAS PRODUKCIOS VIENETUI

Sumū srities. Sumū rajono Stalino vardo kolūkis — stambus daugiašakis ūkis. Čia, kaip ir kituose Ukrainos miškų stepių zonose ūkiuose, auginamos įvairios kultūros — cukriniai runkeliai, žieminiai kviečiai, rugiai, avižos, kukurūzai, bulvės ir kitos. Artelės gyvulininkystės fermose priskaitoma iki tūkstančio galvijų — daugiau kaip septyni šimtai kiaulių, daug aviių, paukščių. Yra ir bičių.

Žemės ūkio kultūrų derlingumo bei gyvulininkystės produktyvumo kėlimo pagrindu žymiai kyla visuomeninio ūkio prekingumas, mažėja produkcijos savikaina. Praėjusiais metais grūdinių kultūrų derlingumas kolūkyje siekė vidutiniškai 14,3 cent iš hektaro. Kukurū-

zų surinkta po 40 cent iš hektaro. Vienam centnerui grūdų pagaminti sunaudota po 1,86 darbadienio, vietoje 2,6 darbadienio pagal planą. Kaip rodo patyrimas, kvadratinis lizdinis kaupiamųjų kultūrų, konkretiai, kukurūzų sėjos būdas su taupo daug darbadienių. Sis sėjos būdas leidžia mechanizuoti pasėlių tarpueilių įdirbimą panaudojant mažiausiai rankų darbo.

1954 metais kiekviename 100 ha žemės naudmenų čia gauta 71 cent pieno. Stambių ragočių fermos darbuotojams priskaityta 50.474 darbadienai. Jeigu juos priskirti prie pieno, tai išeis, kad vienam centnerui pagaminti sunaudota 16,5 darbadienio.

Darbo sąnaudų stambių raguočių fermoje analizė rodo, kad čia dar daug darbo sunau-

dojama neproduktvių. Antai, pirmoje fermoje 14,5 procento darbadienių sunaudojama fermos vedėjui bei įskaitininkui apmokėti, 5,7 proc. darbadienių sunaudojama sargams apmokėti. Artelės gyvulininkystės fermos randasi kol kas penkiose vietose. Kolūkio perspektiviniame plane numatyta koncentruoti jas trijose vietose. Tam tikslui vykdoma gyvulininkystės palapų statyba. Šiai meitas bus pastatyta ketureilė 200 vietų karvinė. Joje bus mechanizuoti pagrindiniai daugiau kiekvienai kartus. Vieno centnerio pieno gauta 115 cent pieno. Darbadienių sunaudojimas gyvuliuose yra 654 kilogramais. Kickvienam 100 ha žemės naudmenų gauta 115 cent pieno. Darbadienių sunaudojimas gyvulininkystėje daugiau kaip du kartus.

Vieno centnerio pieno gamyba atsiėjo kolūkui 7,1 darbadienio. Dideli vaidmenį didinant karvių produktumą suvaidino kukurūzai. Sėrimas kukurūzai pagalba. Tai leis žymiai sumažinti melžėjų skaičių. Bendras fermose užimtų darbuotojų skaičius sumažės 28 žmonėmis.

Kartu su neproduktivaus darbo sunaudojimais

ZARASU IR DŪKŠTO RAJONU LENKTYNIAVIMAS

DŪKŠTIEČIAI KOVOJA UŽ PIRMENYBĘ

TIKRAS KELIAS

„Jaunosios Gvardijos“ kolūkio linų auginimo grandies grandininką Petrą Marcinkėnai sutikome lauke. Su kolūkio pirmininku drg. Michailovu jis svarstė ūkinius klausimus.

Jis papasakojo apie grandies darbą, apie tai, kaip linų augintojai dirba ir kovoja už savo prisiumtū isipareigojimų įvykdymą:

— Nuo seniai išprasta vadinti linus „šiaurės šilku“. Tačiau ilga laiką šiam šilkui neteikdavome reikšmės. Susipažinę su priešakių kolūkijų patyrimu, žmonės išitikino, kad linai — aukštai pajamininga kultūra, ir kad auginančių linus per trumpą laiką galima sustiprinti kolūkij.

Siemet mūsų kolūkis pasėjo 60 ha linų. Jų auginimui kolūkyje su-

darytos linų auginimo mė. Vėliau — prieš pat sėjā — sukultivavome.

Sėjome kondicinėmis séklomis, kartu išbarsant ir mineralines trašas — po 100 kg superfosfato ir po 100 kg kalio druskos. Vėliau papildomai patrēsime salictra irgi po 100 kg į hektarą.

Atmindami savo isipareigojimus, mūsų grandies linų augintojai kovoja už jų įvykdymą. O tam, kad žodžiai nesiskirtū nuo darbų, reikia daug padirbėti. Juk isipareigojome gauti po 3 cnt linų pluošto ir 3,5 cnt linų sėmenų.

Kartu su Dūkšto kolūkiečių delegacija aplankiau Zarasuose. Lenktyniavimas su kaimynais padės mums pasiekti geresnius rezultatus.

Nuotraukoje: drg. Marcinkėnas.

UŽ GERĄ PRIE AUGLI

Cia man pavedė prižiūrėti veršelius. Pradžioje buvo labai sunku, o čia dar prasidėjo

rekite, 38 veršeliai, visi sveiki, né vienas nekrito. Dabar išitikinau, kad stropiai dirbant galima įvykdyti bet kurį isipareigojimą.

Vien šiemet mūsų kolūkis turi dvigubai padidinti pieno primelžimą, jau nekalbant apie paskesnių metų uždavinius. O tai pasiekti galima tik papildžiu bandą pilnaverčiu prieaugliu. Todėl veršininkės darbas labai atsakingas, svarokus.

Dabar siekiu veršelių priaugimo padidinimo. Vidutinis veršelio paros priaugimas kol kas sudaro 400–500 gr. Žinoma, tai manės nepatenkina ir nutariau šiuos rodiklius artimiausiu laiku padinti.

Nuotraukoje: J. Paukštė.

šalčiai. Daug buvo vargo. Nors ir buvau neprityrusi, bet daviau žodį išsaugoti visus veršelius. Prieidavau iki ašarų, bet išsižadėti duoto žodžio negalėjau. O dabar, žiū-

Septintą pavasarį sutinka Antanas Braziulis, vaduojaudamas traktorinei brigada.

Trečius metus jis su mechanizatorių būriu apdirba giminio „Jauniosios Gvardijos“ kolūkio laukus. Tačiau neprisimena jis, kad traktorininkai dirbtų taip darniai ir našiai, kaip šiomis dienomis. Nepaisant šalto, nepastovaus oro, traktoriai dirba ištisą parą. Nakties metu mechanizatoriai kultivuoja, akėja, o dieną — sėja.

— Kas gi kitas turi stengtis, jeigu ne mes, — kalba prikabinėtojas Leonas Pužinas, tvirtas, kresnas žanuolis. — Juk mūsų rankose technika. Valdyti ją ir nekovoti už derlių — nedovanotina. O be to, juk mes visi kolūkio narių. Argi galiame sau, savo kolūkui dirbtį blogai?

... Traktorininkas Vaclovės Kanišauskas naktį kultivavo. Nežūrint nuovargio, jis norėjo dirbtį ir dienos metu. Tik brigadininkui primygintai pareikliaus, jis sutiko eiti pailsėti. Kito pamainos traktorininko kolkas nėra. Tačiau darbas dėl to nesustoso. Brigadininkas pats atsisiėdo prie vairo.

— Argi galima dabar skaitytis su tuo, kas brigadininkas, kas eilinis. Svar-

biausia — sėti ir sėti, — riu, akėjas ir sėjamają.

Tokiu būdu dirva kartu ir ruošiama sėjal, ir užsėjama. Toks būdas žymiai paspartina darbą, padidina darbo našumą, leidžia taupyti degalus. Tokio agregavimo dėka, vien per paskutines dienas traktorininkas Kanišauskas sutaupė aptle 150 kg degalų.

Traktorinė brigada atvyko į kolūkį su keturiomis mašinomis. Traktoriai dirba dvi savaites, ir per tą laiką jie nė karto neprastovėjo dėl techninių sugedimų. Tai pavyko mechanizatoriams rūpestingos mašinų priėliuros deka.

Net kolūkio pirmininkas, kuris taip šykštį pagyrė, ir tas negali paslepsti savo pašitenkinimo mechanizatorių darbu.

— Manau, kad ir toliau nepadarysime sau gėdos, — tvirtai tarė Antanas Braziulis.

Dūkšto MTS penkiolikatos traktorių brigados mechanizatorių tvirtai pasiryžę išauginti gausų derlių. Siama atsakingam uždavinui įvykdyti jie skiria vienas savo jėgas.

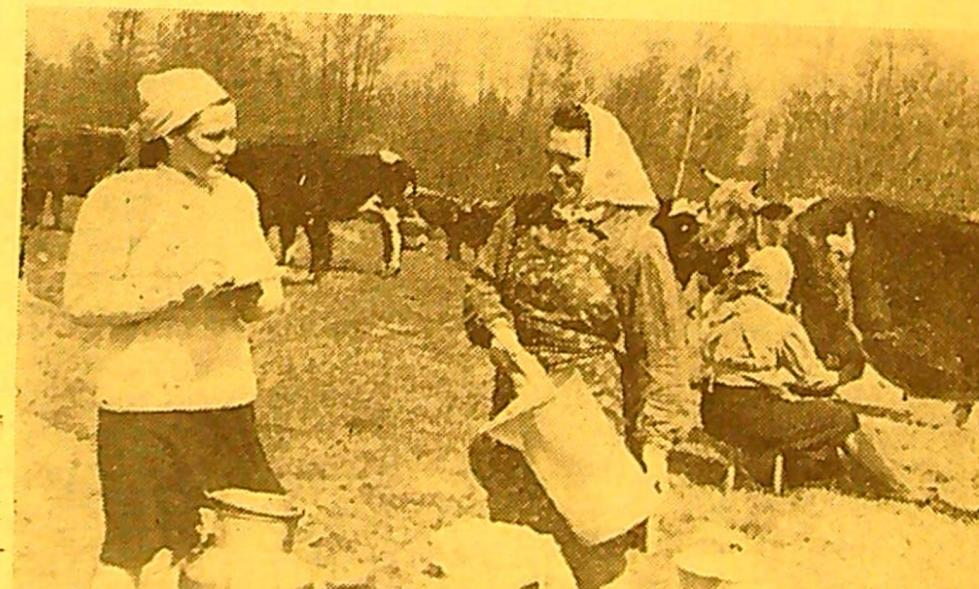
Nuotraukoje: mechanizatorius Kanišauskas vykdė sėjų agregatu.

IKI GEGUŽĖS

20 D. DŪKŠTO RAJONE PASĒTA

(procentais)

vasarinį kult.	— 46,1
t. sk. grūdinių	— 72,3
linų	— 56,1

PAS KOLŪKIO MELŽĖJAS

Prieš mus eilė pailžiemojo šiltai. Gera gyvulių priežiura padėjo pakelti jų produktyvumą.

Palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, kiekvienos karyės pieno primelžimas padidėjo beveik dvigubai. Siomis dienomis, kada laukininkai deda visas pastangas greičiau užbaigtį sėja, fermoje verda įtempatas gyvulių augintojų darbas, vyksta nenetrūkstama kova už socialistinių isipareigojimų įvykdymą.

Besiartinant prie karvidės kiek nustebino trumpai pasakoja apie savo darbą, apie sunkumus ir pasiekimus.

sigirdėjo įprasto karvių bliovimo, melžtuvių skambesio. Pro atviras duris iš karvidės dvelkė vėsuma.

Tačiau užteko žengti keletą žingsnių, kai netoli ese, žemumoje pasirodė marga karvių banda. Ten pat šmékščiojo energingų melžėjų figūros. Šiandieną gyvuliai pirmą kartą išėjo į ganeklas, todėl dieninis karvių melžimas vykdomas lauke.

Nedidelio ūgio mergina pila pieną į bidoną. Tai Marytė Kazlauskaitė, geriausioji kolūkio melžėja. Ji kolūkio melžėja. Ji

isipareigojima mano dideli. Bet priėmiau juos ne akrai, c

visapusiskai apgalvojau ir nutariau,

kad ištengsiu pri-

melžti iš kiekvienos karvės po 2.300 litrų.

Marytė Kazlauskaitė prižiuri 12 karvių. Per eitą mėnesį ji primelžė iš jų apie 3.000 litrų pieno. Turint omeny

tai, kad pereitais metais buvo primelžta perpus mažiau pieno, tai aiškiai matyti, kokį dielį žingsnį padarė melžėja.

Fermoje dirba 7 melžėjos. Jų tarpe pirmąja Marytė Kazlauskaitė.

Darbščios, savo pa-

reigą gerai žinančios melžėjos reputacija pelnyta naudojasi Elena Apanavičiūtė.

Ji nedaug atsiliko nuo draugės. Sąžiningai dirba melžėjos drg. drg. Burauskaitė, Pečiulytė.

Išginus gyvulius į ganeklas, kolūkio gyvulių au-

gintojai stiprina kovą už aukštą pieno primelžimą. Kolūkio banda gano prityrę piemenys drg. drg. Meškėnas ir Stankevičius.

... Raudonosios žvaigždės' kolūkio melžėjos gyvai domėjosi Zarasų

rajonio melžėjų darbu. Visų melžėjų būdingas bruožas yra tai, kad jos siekia atkakliai lenktyniauti.

Gyvulių augintojų mintis gerai išreiškė Marytė Kazlauskaitė, tvirtai sakydama:

— Pirmenybės niekam neužleisiu!

Nuotraukoje: Bronė Zagorskė priima pie-

ną iš melžėjos Marytės Kazlauskaitės.

Puslapį paruošė mūsų spec. korespondentas V. Baranovskis.

M. Deičo nuotraukos.

Skaitytoju

laiškai

Laikas pasirūpinti mechanizatoriais

VI traktorinės brigados mechanizatoriai deda daug pastangų, kad brigados aptarnaujamas „Raudonojo Spalio“ kolūkis kuo trumpesniais terminais ir kokybiškai atliktų pavasario sėją, padėtų tvirtą pagrindą aukštam derliui. Traktorininkai dirba be prastovėjimų, dirba dieną ir naktį. Deja, traktorininkams kolūkyje nesudarytos reikiamos buities sąlygos. Stai akivaizdus faktas.

Keturi mechanizatoriai drg. drg. Cibulskis, Buldauskas, Sinica ir Daubaras susitarė su kolūkio vadovais dėl bendrabučio ir mitybos. Valdyba Pakalniškių kaime mechanizatoriams išskyre butą, šeimininkę paskyrė drg. Vaitkevičienę. Vienok, maisto produkty pristatymas mechanizatoriams ir iki šiol nesutvarkytas. Minėti traktorininkai iki šiol neaugaun jokios mėsos, kiti maisto produktai irgi neįvairūs. Mechanizatorių pasipiktinimą kelia ir tai, kad kolūkio kontoroje važtarasyte duonai kepti išrašomi ruginiai ir kvietiniai miltai, gi faktiškai gaučiamie miežiniai miltai.

Laikas kolūkio vadovams neatidėliotinai užtikrinti mechanizatoriams normalias buities sąlygas. Negali abejingai žiūréti į panaušius reiškinius ir MTS profsąjunginės organizacijos vietas komitetas, direkcija.

A. Stankevičius
MTS VI traktorinės brigados brigadininkas

Valome dirvas nuo akmenų

Nesenai Kiviškių apylinkės Tarybos tarnaustojai ir „Bolševiko“ kolūkio kontoros darbuotojai surengė talką akmenims iš kolūkinių laukų rinkti. IV laukininkystės brigados laukose aktyviai dirbo apylinkės Tarybos sekretorius drg. A. Aksutova, klubo-skaityklos vedėja N. Kiseliova, kolūkio apskaitininkė E. Barbejytė ir kiti. Per dieną jie nurinko akmenis kelių hektarų plotė.

Akmenys renkami ir kitose laukininkystės brigadose.

S. Sergadiejevas
Juozapavos bibliotekos vedėjas

Gegužės 23 d. Pašaulinės Taikos Tarybos nutarimu visose šalyse pažymima 50-osios metinės nuo tos dienos, kai mirė Henrikas Ibsenas — didysis norvegų rašytojas, įnešęs didelį indėlį į pasaulinę kultūrą.

Henrikas Ibsenas gimė 1828 metų kovo 2 d. mažame Norvegijos miestelyje — Sijene. 1850 metais jis persikelė į Christianiją, dabartinį Oslo miestą — Norvegijos sostinę. Cia Ibsenas stojo į universitetą, bet negalėjo jo baigti dėl materialinių sunkumų. Nuo 1852 metų jis — Bergeno nacionalinio teatro režisierius ir dramaturgas, o po penkerių metų pradeda dirbtu Christianiros miesto teatre. 1864 metais Ibsenas paliko Norvegiją ir apsigyveno Italijoje, paskui — Vokietijoje ir tik 1891 metais vėl grįžo į tévynę.

Ibsenas anksti pradėjo kūrybinę veiklą. Būdamas 20 metų jaunuoliu, jis paraše savo pirmąją dramą „Katiną“, kurioje svarbiausias herojus paraidytas kovotoju, raginančiu liaudį sukti prieš engėjus.

Pirmuoju savo kūrybos laikotarpiu Ibsenas valzduoja Norvegijos praeitį. Pjesėse „Joninių naktis“, „Fru Inger iš Estroto“, „Helando kovotojai“, „Kova dėl sosto“ ir kitose jis valzduoja savo herodus galingais ir narsiais, parodo jų karštą tévynės meilę. Sių pjesių herojų parveikslai žadina norvegų tautos nacionalinio susipratimo ir pasididžiavimo jausmą. Reikia atsiminti, kad tuo laikotarpiu Norvegija kovojo atkakliai nacionalinio išsivadavimo kovą už neprilausomybę.

Toli už Norvegijos ribų Ibsenas pagarsėjo savo pjesė „Brandas“ (1866 m.). Ji turėjo priklauso ištisas šeidižiulių pasisekimą daugelyje šalių, jų tar-

pe ir Rusijoje. V. I. Nemirovičius — Dančenko, pastatės pjesę Maskvos Dailės teatre netrukus po Rusijos pirmosios revoliucijos pralaimėjimo, apibūdino Brandą kaip žmogų — kovotoją, neapkenčiantį buržuazinės

kuoja buržuazinės moralės ydingumą, miesčioniško šeimyninio gyvenimo melagingumą ir apgaulingumą, buržuazinės visuomenės vertelgiškumą ir beprincipiškumą.

Įvairiausias gyvenimo

laikotarpiai Ibsenas

sukūrė daug eileraščių,

kurie užima rašto

kyrboje ypatinę

vieta. Tai lyrika, satyriniai ir socialiniai kūriniai.

Ibsenas ypatingai domėjos Rusijos revoliuciniu judėjimu, rusų kultūra ir literatūra. Viename iš savo laikų jis įvertina rusų meną kaip „gai-viausią ir energingiausią nacionalinį ikvėpimą“. Rusų kultūros ir literatūros sukles-

tėjimą Ibsenas siejo su revoliucine rusų tau-

tos kova. „Rusija, —

raše jis, — viena iš nedaugelio šalių Žemėje, kur žmonės dar

tebėmeli laisvę ir dėl

jos aukoja. Todėl

toje šalyje ir yra taip

aukštai išsivysčiusi

poezija ir menas...“

Ibsenas yra literatūros milžinas, artimas ir suprantamas visoms nacioms. Tiesa, jis nevisada buvo nuoseklus savo kūryboje.

Ibsenas kartais nutol-

davo nuo realizmo ir

nukrypdavo į mistiką,

į simbolizmą. Kelda-

masis opius klausimus,

jis nevisada galėjo į

juos atsakyti. Tai pri-

pažindavo ir pats rašytojas, sakydamas: „Aš

beveliu klausti, mano

pašaukimas nėra atsa-

kyti“.

Svarbiausia Ibseno kūryboje — jo humanizmas, jo meilė savo liaudžiai, jo atkakli kova prieš visa tai, kas trukdė liaudžiai žengti į priekį. Didžiojo norvegų rašytojo kūryba brangi tarybiniams žmonėms, visoms pažangiosioms pasaulyje. Ir neatsitiktinių dalykų, kad nuo mūsų teatrų scenų nenuineina Ibseno pjesės, o jo veikalai leidžiami dideliais tiražais.

N. Krymova

SPORTAS**Pirmieji žingsniai**

Krepšinis ligi šiu metų nebuvo pažistamas nei Mičiurino vardo kolūkio jaunimui, nei Vajesiškio septynmetės mokyklos mokiniams. Tik šiu metų pavasarį mokytojos drg.

Kuodytės iniciatyva buvo įrengta krepšinio aikštė. Ir moksleiviai bei kolūkio jaunimas, jai vadovaujant, pradėjo mokyti šio įdomaus žaidimo.

Pirmieji žingsniai įsi- savinant krepšinio žaidimo techniką žengiami su entuziazmu. Jaunimas po darbo valandų labai noriai užsiiminėja sporto aikštéléje.

P. Patamsis

LIAUDIES DEMOKRATIJOS ŠALYSE
KINIJOΣ MEISTRŲ DIRBINIAI
NAUJAS POPIERIAUS KOMBINATAS
VENGRIJOJE
STATYBOS VARŠUVOJE

NAGINGIEJI KINŲ MEISTRAI

Visoje Kinijoje ir to-dramblio kaulo ryžio grūdo dydžio autobusą, kuriame pro didinamajį stiklą, galima pamatyti 26 keleivius su šoferiu, mašinos numeri ir kitas smulkiausias detales.

Zinomas Čendu mesto skulptorius Cai Dži- ju apmokė tris savo ko-operatyvo narius lipdybos meno, kuris anksčiau buvo perduodamas iš vienos kartos į kitą ir buvo laikomas griežčiausioje paslaptyje.

VENGRIJOS POPIERIAUS PRAMONĖS VYSTYMAS

Stalinvaroše pradėta ruoštis statyti stambiausią Vengrijoje celuliozės fabriką. Fabrikas perdirba tėvyninė žaliavas. Statomos įmonės projektinis galingumas — 20 tūkst. tonų

LENKIJOS SOSTINĖJE

Per praėjusius šešius metus Varšuvoje pastatytos dešimtys naujų pramonės įmonių, jų tarpe stambi automobilių gamykla, siluminė elektros centrinė, metalo apdirbimo, lengvosios ir maisto pramonės įmonės.

Per ši laikotarpį, kai

-----★-----

VENGRIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Sopronchörpácko selekcines ir augalininkystės mokslinio tyrimo institutas žinomas tuo, kad jo mokslininkai išvedė eilę naujų cukriniių runkelių ir kitų žemės ūkio kultūrų rūsių.

Nuotraukoje: Košuto premijos laureatas, daugelio naujų cukriniių runkelių ir kitų žemės ūkio kultūrų rūsių išvedėjas akademikas Kurtas Sedlmairas. Jam vadovaujant buvo išauginta išgarsėjusi „Beta-Poli 1“ runkelio rūsis.

V. Sarovskio nuotr.

(TASS).

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS